

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 5T/26/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010371  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2113010371.6

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a prísediacich Ing. Helyny Hukelovej a Daniely Marešovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným: D. I., nar. XX.X.XXXX v U. a D. W. nar. XX.XX.XXXX, pre trestný čin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, ods.2 písmeno b), c) Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom 28.02.2018 takto

### r o z h o d o l i :

Obžalovaní

D. I., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom U., G. č. XXXX/XX,

D. W. nar. XX.XX.XXXX, v Y., O., trvale bytom M. oblasť Z., ul. W. XX/XXX

sa uznávajú za vinných, že

1. odsúdení I. C., C. R.,(v pôvodnom konaní sp. zn. 4T/392/2003) a obžalovaní D. I. a D. W. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, pod zámienkou, že idú na kávu za známym dňa 20. februára 2003 asi o 20.00hod, vyviezli C. Q. nar. XX.X.XXXX, ktorému predtým nasadili kuklu na hlavu za obec U., do neobývaného domu poblíž cesty U. - H., pri križovatke na vonkajší obchvat okolo U., tu ho bili, kopali, vyzliekli donaha pričom od neho žiadali okamžité vyplatenie 5 miliónov Sk (165969,59 Eur) v hotovosti, a opaľovaním zapaľovačom v oblasti genitálií ho prinútili k vyzradeniu kde má doma kreditné karty a PIN kódy, čo nakoniec poškodený aj urobil, po čom odsúdení C. a R. odišli, pomocou pravých kľúčov, ktoré poškodenému pri bití odcudzili vnikli do jeho domu v U. na ul. Y. č. 2, kde býva aj jeho otec C. Q. nar. X.X.XXXX, dom prehľadali, našli kreditnú kartu od účtu vedenom vo VÚB Trnava a k nej PIN kód, po čom z účtu cez bankomat na čerpacej stanici OMV v Trnave na ul. Hlbokej vybrali sumu vo výške 3.000,- Sk (99,58 Eur), čím poškodenému spôsobili škodu vo výške najmenej 3.000,-Sk (99,58 Eur). Pri útoku utrpel C. Q. zranenia, trieštivú zlomeninu tela pravej ramennej kosti, zlomeninu dislokovaných článkov III. a IV. prsta ľavej ruky, pomliaždenie steny hrudníka, oboch kolien, hlavy a tváre s krvnou podliatinou v oblasti ľavého oka s dobou liečenia ktorá doposiaľ trvá,

2. následne sa vrátili späť, kde od C. Q. opakovane požadovali peniaze, ktorý im zo strachu a obavy o svoj život prezradil miesto v dome kde ich má ukryté, následne odsúdení C., R. a obžalovaný I. odišli do domu kde býva poškodený na ul. Y. č.X v U., obžalovaný I. zostal strážiť poblíž domu za ten čas odsúdený C. a odsúdený R. vnikli opäť pomocou pravých kľúčov do domu odcudzili hotovosť vo výške 30.000,-Sk (995,85 Eur) a mobilný telefón zn. Erikson v hodnote najmenej 300,-Sk ( 9,96 Eur), masívny prsteň zo žltého kovu v hodnote najmenej 5.300,-Sk (§175,93 Eur), mobilný telefón zn. Sony v hodnote najmenej 1.928,-Sk (64,00 Eur) a dioptrické okuliare v hodnote najmenej 3.000,- Sk ( 99,58 Eur), po čom odsúdení I. C., C. R., obžalovaní D. I. a D. W. vrátili poškodeného C. Q. späť do jeho domu na ul. Y. č. X v U. kde poškodeného a jeho otca zostal strážiť obžalovaný D. W., poškodený C. Q. v čase okolo

13.00 hod. dňa 21.2.2003 využil nepozornosť obžalovaného a pomocou náhodných neznámych osôb zavolať hliadku polície, ktorá následne obžalovaného zadržala na mieste činu.

teda

obžalovaní D. I. a D. W.

v bode 1) rozsudku :

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, trestný čin spáchali zo zbraňou a spôsobili takým činom ťažkú ujmu na zdraví, a obžalovaný D. I. znovu spáchal obzvlášť závažný úmyselný trestný čin, hoci už bol pre taký obzvlášť závažný úmyselný čin potrestaný

v bode 2) rozsudku :

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, taký čin spáchali so zbraňou a spôsobili takým činom ťažkú ujmu na zdraví, a obžalovaný D. I. znovu spáchal obzvlášť závažný úmyselný trestný čin, hoci už bol pre taký obzvlášť závažný úmyselný čin potrestaný

obžalovaný D. I.

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do domu iného a prekonal prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a trestný čin spáchal najmenej s dvoma osobami

čím spáchali

obžalovaní D. I. a D. W.

v bode 1) rozsudku :

- trestný čin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, ods.2 písmeno b), c) Tr. zákona č. 140/1961 (úč. do 31.8.2003)

v bode 2) rozsudku :

- trestný čin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, ods.2 písmeno b), c) Tr. zákona č. 140/1961 (úč. do 31.8.2003)

obžalovaný D. I.

- trestný čin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods.2 k § 238 ods.1, ods.2, ods.3 Tr. zákona č. 140/1961 (úč. do 31.8.2003)

Za to sa odsudzujú :

Obžalovaný D. I.:

Podľa § 234 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 35 ods. 1 , § 40 ods. 1, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona č.140/1961 (úč. do 31.8.2003) na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 (úč. do 31.8.2003) sa pre výkon uloženého trestu zaraďujú do II.(druhej) napravnovúchovnej skupiny.

Obžalovaný D. W.:

Podľa § 234 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 35 ods. 1, § 40 ods. 1 Trestného zákona č.140/1961 (úč. do 31.8.2003) na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 (úč. do 31.8.2003) sa pre výkon uloženého trestu zaraďujú do II.(druhej) nápravnovychovnej skupiny.

### o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave podala dňa 17.12.2003 pod č. 1Pv150/03-247 podľa § 176 ods.1 Tr. poriadku obžalobu na I. C., C. R., D. I., N. S., D. W., Z. R., pre trestný čin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1,2 písmeno b, c, Tr. zákona a iné.

Trestná vec vedená proti obžalovaným D. I. a D. W. bola vylúčená na samostatné konanie pod sp. zn. 5T/26/2013, zároveň proti D. W. sa vo veci konalo ako proti ušlému, na základe opatrenia zo dňa 30.04.2014, sp. zn. 5T/26/2013.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného D. I., prečítaním výpovede obžalovaného D. W. (č.l. 131 až 140), prečítaním výpovede svedkov - poškodených C. Q. a C. Q. na čísle listu (194 - 208) a potom (214-224), prečítaním výpovedí svedkov I. T. na čísle listu (227-228), N. C. na čísle listu (242-245), Z. Y. na čísle listu (248-249), prečítaním znaleckého posudku vypracovaný I.. D. C. (526-555), prečítaním listinných dôkazov a to najmä znaleckých posudkov vypracovaných kriminalisticko-expertíznym ústavom PZ Bratislava, na čísle listu 20-33 a na čísle listu 34-40, zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov 67-68, 69-71, fotodokumentácia 71-74, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky na čísle listu 79-80, fotodokumentácia 81-86, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky 90-91, fotodokumentácia 93-95, správa o obhliadke miesta činu 315-316, správa o výsledku porovnania pachovej stopy, odborné vyjadrenie na čísle listu 319, lekárske správy 340-345, fotodokumentácia 403, reláciami na obžalovaných a na základe takto zisteného skutkového stavu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku v bode 1) a 2) rozsudku :

Obžalovaný D. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že 22. alebo 23., nevedel deň, kedy sa to stalo. Bol som s N. S. a prišiel za nami I. C., či by pre neho niečo nevybavili. Jednalo sa o C. Q., že by potrebovali s ním rozprávať. Tak sa dohodli, že dobre, nakoľko ho poznal boli s ním, mu povedal, že sa s ním chcel rozprávať. Nepamätal si to presne. Vedel, že sme boli za ním, zobrali ho do auta, obžalovaný mu povedal, nech si dá čapicu na hlavu a odviezli ho ako sa ide na H.. Došli tam I. s C. R.. Zobrali ho, že sa s ním idú rozprávať a oni zostali v aute. Čo sa tam dialo medzitým, nevedel. Potom odišli niekam, boli preč a vrátili sa znova. Zas tam sedeli v aute. Potom sa vrátili, že či by D. nešiel s nimi. Nakoľko poznal W., bol s nami, rozprával po rusky, nevedel či ho mal vystrašiť, nevedel aká bola dohoda s C., s I. a D. oni sa rozprávali. Za toto bola sľúbená odmena, ktorú však nedostali. V dome poškodeného bol D., obžalovaný tam nebol. D. išiel s nimi, on bol v tom dome. Obžalovaný bol vonku na chodníku. W. bol v dome u Q.. Uviedol, že W. nevedel aká protiprávna činnosť sa ide páchať. W. celkom slovenčinu neovládal, ale dalo sa s ním dohovoriť. Hovoril sekano. Obžalovaný na záver uviedol, že sa cíti byť vinný, keby na tú dohodu nepristúpil nemuselo k tomu vôbec prísť.

Do zápisnice o výsluchu obvineného D. W. zo dňa 21.2.2003 spísanej na Okresnom úrade justičnej polície PZ v Trnave, obžalovaný uviedol, že dňa 20.2.2003 okolo 17.00 hod za ním prišiel Vilo z Trnavy, priezvisko nevedel, a spýtal sa ho či nechce zarobiť nejakú korunu, ak áno stačí ak bude s nimi spolu v aute. Povedal, že bude potrebné nejakého chlapca odviezť a odovzdať kamarátom. S tým obvinený súhlasil. Spýtal sa o čo sa jedná a D. povedal, že všetko je v pohode a nič zlého to nie je. Sadol si teda k D. do auta zn. Audi, tmavomodrej farby evidentné číslo nevedel. Vozidlo riadil jemu neznámy chlap, bol stredne vysoký, vyzeral že je holohlavý mal čiernu pletenú čiapku mohol mať 25 rokov, bol mohutnejšej postavy - svalovec. Oni traja potom išli pred dom kde býva C. Q., tam čakali než príde. Okolo 20.00 hod. prichádzal domov, D. ktorý sedel ako spolujazdec otvoril okienko a požiadal ho aby nasadol do auta, C.

nasadol vedľa obžalovaného a išli na kávu, kam to nevie. D. mu nevysvetľoval prečo ho volá do auta, len toľko či má chvíľku čas a ak áno nech nasadne. Nakoniec ale na káve neboli, spravili pár kolečiek po meste a nakoniec D. povedal aby išli k vodárni tam vyššie smerom na D.. Celú cestu sa D. a Q. bavili o bežných veciach, obžalovaný a vodič boli ticho. D. potom povedal niečo v takom význame, ako že má nejaké nedorovnané veci (dlhy) a že idú teraz spolu za ľuďmi, ktorých sa to týka že to musí s nimi Q. porozprávať, prejednať. Potom teda D. a C. Q. išli z auta von a obžalovanému a vodičovi D. povedal aby čakali v aute. Išli po ceste preč, kam nevedel a nevedel ani či tam boli nejaké domy alebo niečo iné. D. sa asi po 5 minútach vrátil, sadol si ku nim do auta a povedal, že musia ešte trochu čakať. Tak teda čakali, mohlo byť asi 21.00 hod. kedy si prisadol k nim D. keď odviezol Q. rozprávali sa všetci traja o bežných veciach. Keď prešiel dlhší čas napadlo im, a hovorili o tom, že sa zamotali do nejakej nedobrej veci, že im toto nebolo treba. Potom až okolo 02.00 hod zavolali D. na telefón, D. vystúpil z auta a išiel smerom kde predtým odviezol C. Q.. Za chvíľku sa vrátil a povedal obžalovanému, aby išiel tam po ceste kde bol on a tam že uvidí auto a do neho si sadne. Išiel, auto zn. Passat čiernej farby značku nevedel tam stálo na krajnici, sadol si na zadné sedadlo vedľa sedel C. a vpredu bol vodič. Tento vyštartoval a po ceste obžalovanému povedal, že pôjde teraz s C. k nemu domov, bude tam do rána aby ho strážil čo mu ale nevysvetlil načo to má robiť. Obžalovaný v aute nevidel že by bol C. nejaký iný, až keď vystúpili a videl, že nevládze chodiť a odomknúť dvere, proste nemohol sám ani vystúpiť z auta musel mu pomôcť a dal mu kľúče aby poodomykal, videl, že C. je ranený. Ten vodič s autom odišiel preč. Obžalovaný mal teda byť pri C. a čakať kedy mu zavolá buď D. alebo niekto iný tak to hovoril ten vodič. Vošli do domu C., obžalovaný mu pritom pomáhal, potom ho vyzliekol, bol celý špinavý odprevadil ho do kúpeľne a nechal ho tam aby sa umyl. C. si ľahol na gauč v obývačke, kde hovoril, že spáva a obžalovaný si sadol do kresla. V kresle sedel celý čas. Pri svetle videl, že C. má na sebe iba zimnú bundu a rifle. Ostatné veci vyhodil zabalené v sáčku vodič z auta ako aj C. koženú tašku. Toto Obžalovaný zobral do domu. C. viac odevu na sebe nemal. Keď sa C. vyzliekol, videl na ňom, že má niečo s prstami na ľavej ruke a pravou nemohol hýbať, na tvári sa mu začínali tvoriť modriny. Opýtal sa ho čo sa mu stalo ako k tomu prišiel, neodpovedal, asi ho v tom momente nevnímal. Potom sa ho už nepýtal. C. ľahol do gauča a zaspal, obžalovaný driemal na fotelke. Nikto viac nevstúpil okrem obžalovaného do toho domu iba on a C.. Či tam bol niekto predtým, nevedel. Takto to bolo od tej 02.00 hod presne asi do 02.30 hod dňa 21.2.2003 kedy prišli k C. do domu až do rána, teda spali. Ráno prišiel do obývačky za C. jeho otec a spytoval sa čo sa mu stalo. C. povedal, že mal autohaváriu a že obžalovaný je jeho kamarát a že mu pomáha. Rozprávali aj viac, ale obžalovaný nerozumel, dedko bol rozčúlený a nehovoril normálne takže mu nerozumel. Obžalovaný celý čas sedel na fotelke a nepohol sa. Dedko ošetril C. a išli do spálne kde ho uložil. Dedko potom obžalovanému priniesol čaj, čo vypil a ponúkal mu aj jesť. Dedko s C. boli v spálni a obžalovaný sedel v obývačke a tam aj zaspal. Okolo 10.00 hod mu zavola jeden chlapec, pýtal sa na C. že ako sa cíti a chcel C. k telefónu. Obžalovaný mu povedal, že C. vyzerá hrozne a išiel do spálne a dal C. telefón. Počul že ten telefonujúci C. nadáva a niečo hovorí o peniazoch. C. odpovedal, že vie, že dobre, dobre, nechaj, že nemajú peniaze a všetko čo v dome mali už zobrali. Toto obžalovaný počul. Potom volal ešte asi dvakrát v priebehu doobedňajška a stále dokola hovorili tak isto. Obžalovaný predtým volal ráno hneď okolo 08.00 hod. D., číslo mal len v mobile z hlavy ho nevedel, aby došiel pre neho, že chce ísť preč. Že ho to vôbec nebaví a je celý rozčúlený z toho. Rozčúľilo ho ako to dopadlo všetko, myslí to s C., on už cítil, že bude mať problémy. D. povedal, že ho odvezie ale že má ešte počkať. Obžalovaný tiež tomu čo volal C. hovoril, že chce odísť, povedal, že to nejde ešte že má vydržať nejakú chvíľu. Potom stále sedel v obývačke a čakal kedy teda pre neho prídu. Zrazu poobede cez okno zazrel políciu. Zavola D., že už je to vybavené, že sú tam policajti. D. povedal, ahá no dobre a položil. Na otázku či mal obžalovaný zbraň, odpovedal nie. Obžalovaný neodišiel preč z domu, ani nezavola C. lekára preto, lebo mal za tú robotu dostať peniaze, myslel na ne. D. obžalovanému povedal, že keď chce bude mať nejakú tú pätku (5.000) a mal len sedieť v aute a v prípade potreby prehovoriť po rusky napr. sedť ticho alebo iné tak C. poplašit', alebo keby nechcel nasadnúť k nim do auta a podobne tak ho D. upozornil. Napadlo ho, že za povozenie v aute dostať 5000,- Sk nie je normálne, rozmýšľal že to nebude čisté ale potreboval peniaze. Podľa obžalovaného mal vodič z Passat-u tmavú bundu a na hlave kuklu. Snažil sa hovoriť po poľsky ale určite to bol Slovák. Podľa obžalovaného sa C. ani jeho otec nedomáhali aby volal lekárov, až okolo obeda chceli od neho aby volal doktora, povedal, že musia počkať ešte chvíľku. Chcel im doktora zavolať keď bude odchádzať, myslel si že už pôjde čo najskôr preč. Obžalovaný C. nebil, ani sa ho nedotkol. C. obžalovaného nevyzval, aby odišiel preč, C. otec možno áno, obžalovaný nevedel presne. Obžalovaný videl, že je C. na tom zle a že potrebuje lekára. Vedel, že keď tam je, nemôže lekára volať a ani im to umožniť a že ho zavolá keď pôjde preč. Nechcel aby ho tam niekto našiel a uvidel, preto nevolal doktora. Čím dlhšie a dlhšie to trvalo, tak nad

tým rozmýšľal viac a viac ale aj tak čakal na telefón, kedy ho odvolajú. No nechcel to nechať tak, keď už sa zaplietol do toho a čakal že bude mať z toho nejaké peniaze.

Do zápisníc svedok- poškodený C. Q., spísaných na Okresnom úrade justičnej polície PZ v Trnave v dňoch 21.02.2003, 24.04.2003, 26.09.2003 uviedol, že okolo 02.15 hod. dňa 21.2.2003 sa zobudil, videl cudzieho chlapa, ako chcel zatvoriť dvere do obývačky, ktoré sú vedľa spálne. Okolo 06.30 hod. vyšiel zo spálne a videl cez otvorené dvere do obývačky, že na fotelke sedí cudzí človek. Bol vysoký, špinavý blondiak, asi 30 ročný. Otvoril dokorán obývačkové dvere a na gauči videl polo sedieť polo ležať svojho syna. Bol v hroznom stave. Mal opuchnuté až čierne ľavé oko, bezvládne vedľa tela mu visela pravá ruka a keď k nemu podišiel, videl, že má krvavé prsty od dlaní na ľavej ruke. Bol celý nahý a videl, že má z vnútornej strany stehien škrabance. Syn povedal, že mal autohaváriu a tam ten sediaci človek, že ho vytiahol z auta. Zobral to ako fakt a išiel sa umyť do kúpeľne. Tam prišiel za ním syn a ukázal mu s tou dochrámanou ľavou rukou pred pery, aby bol ticho. Tichučko mu hovoril, že ten cudzí chlap je jeden z tých rusov, ktorí ho v noci mučili, pálili ho ohňom zapaľovača v rozkroku, kopali ho, dali mu na hlavu čapicu a tĺkli ho po hlave, pričom od neho žiadali 5 miliónov, ktoré je vraj dlžný firme Tradink a firma Slap. Nato odišiel preč za jeho pomoci, lebo sa potácal. Potom syna zobral a položil do postele vedľa seba v spálni. Ten muž sa nepohol z obývačky, sedel e a bol ticho. Asi okolo 10.30 hod. prišiel ten rus do spálne a dal mobil k uchu synovi. Poškodený počul ako syn povedal "žiadne peniaze nemám, ja nemôžem chodiť, v pondelok, keď mi bude lepšie môžeme ísť a ja Vám to vyberiem, otec nemôže ísť on nemá podpisové právo". Týmto rozhovor skončil. Asi za pol hodinu znova prišiel rus s telefónom a dal ho znova synovi k uchu a počul ako syn povedal, "čo sme mali doma to ste si vzali, nemám, nemám, neni, neni" ešte hovoril. Keď rus odišiel, syn mu povedal, že im dal 30 000,- Sk, čo mal pod toaletkou pod kobercom. Povedal, že chcú tí rusy chcú prísť o 18.00 hod. Poškodený vyšiel na dvor akože kŕmiť psa, videl suseda ako ide po ulici, tak mu nadbehol, bol o okolo 13.00 hod. a požiadal ho, aby volal políciu, že u neho v dome je rus a že surovo dobili jeho syna C.. Keď prišli policajti, videl ich ten rus a ihneď niekomu volal zo svojho mobilu. Ten rus mal strážiť jeho syna C..

Do zápisníc svedok- poškodený C. Q., spísaných na Okresnom úrade justičnej polície PZ v Trnave v dňoch 22.02.2003, 24.04.2003, 26.09.2003 uviedol, že sa poznal s odsúdeným R. už viac rokov, ako aj jeho rodinou a z videnia poznal aj I.. Obchodné aktivity s nimi nemal a nebol nikomu dlžný peniaze. Ku skutku uviedol, že dňa 20.2.2003 sa vracal z práce asi o 19.00 hod., keď pri rodinnom dome, v ktorom býva stálo vozidlo, ktoré nevedel bližšie popísať. Vo vozidle sedeli tri osoby. Vzadu jeden a vpredu dvaja. Keď prichádzal k bráne, tak spolujazdec vodiča stiahol okno na dverách a povedal mu, že potrebuje s ním súrne hovoriť. Tohto pána z videnia poznal a preto do vozidla nastúpil. V aute mu oznámil, že idú niekde na kávu, nepovedal kam a tam sa porozprávajú. Ten muž povedal, že idú za jeho známym, ktorý potrebuje poradiť ohľadom otvorenia firmy, pričom spomenul, že po meste ide fáma, že on ako osoba dlhuje veľké peniaze. Pred D. mu dal do rúk čiernu čiapku, ktorú si mal nasadiť tak, aby nevidel. Išlo o pletenú čiapku. Vysvetlil, že preto si ju má nasadiť, lebo človek s ktorým sa majú stretnúť si nepraje aby vedel, kde býva. Zrazu ako si ju nasadil, teda pred dedinou D. auto zastalo. Muž, s ktorým sa poškodený z videnia poznal, vystúpil, otvoril zadné dvere a povedal mu, že on si robotu za ktorú mu zaplatili spravil a prikázal mu vystúpiť. Poškodený vystúpil a ten známy ho chytil za lakeť a ťahal ho k druhému mužovi, ktorý hovoril rusko- slovensky a oslovoval poškodeného C.. Ten známy ho doviedol až k tomu miestu, kde ho neskôr tento rusko-slovensky hovoriaci muž vypočúval ohľadom peňazí a bil. Ten známy neskôr odišiel. K popisu miesta uviedol, že nevie presne kde to bolo, ale asi desať minút cesty autom v blízkosti D.. Išlo o neudržiavaný objekt asi 20 metrov od cesty. Poškodený mal celý čas na hlave kuklu. Neznámy muž ho oslovoval ruským akcentom, ako "C.". Žiadal od neho peniaze, ktoré mu mal dať z podnikania z cestovín, z práce vo firme Slap. Stále dookola hovoril, že tam sú veľké dengy a chcel aby mu ich dal. Z jeho reči vyplynulo, že je presvedčený, že ich má doma v dome. Začal 4 miliónmi, ktoré chcel do neskorého večera, potom poškodený pochopil, že si ich chce vziať sám z domu. Poškodený mu odpovedal, že žiadne peniaze nemá, ukázal aj kľúče od domu, ktoré mu vzal z bundy a že idú k nemu domov a peniaze, ak nenájde tak jeho otec dopadne ako on. Zakaždým, hneď ako mu povedal zápornú odpoveď, ho udrel päťou do tváre. Predtým ako odišiel k nemu domov, vyzliekol ho najskôr z kabáta nohavíc a saka. Strhol mu ich ten rusko - slovensky hovoriaci muž. Ten druhý, nerobil, nič, nekládol otázky. Či ho bil nevedel. Potom mu na jednu ruku dal putá a vyviazal ho. Skôr, ako ho uviazal, tehlou mu niekto udrel po vrchu ľavej dlane. Potom mu prst, ten rusky hovoriaci muž pichol do ľavého oka. Na samom začiatku ho niekto hodil na zem tak, že padol na ústa, chytil mu ruku dohora a kolenom mu skočil na pravé rameno a spôsobil mu zlomeninu. Všetko si dobre pamätal, celý čas bol pri vedomí. Tam ho nechali samého na 90 minút. Predtým, ako prišli mal poškodený potrebu ísť na veľkú potrebu a keďže

to už nemohol ovládnuť, tak to spravil pod seba cez trenky. Ani si nedokázal strhnúť čiapku, lebo ju mal okolo krku stiahnutú umelohmotnou páskou, ktorú mu uviazal rusko - slovensky hovoriaci muž. Keď to zbadali, vyzliekli ho úplne donaha, strhli mu košeľu, tieľko aj trenky a vynadal mu, že prečo to spravil. Presne povedal "Ty smrdíš", ale s ruským akcentom a začal mu zapalovačom opaľovať ochlpenie okolo penisu. Stále pýtal 4 milióny dengov a vravel, že ak im ich nedá, to isté spravia otcovi. Poškodený im povedal, že nech idú domova sami nech prehľadajú dom a presvedčia sa, že tam nie sú peniaze ale sú tam kreditné karty od jeho účtov vedených v Tatra banke a VUB Tmava, pričom PIN kódy nevedel. Následne odišli asi na jednu hodinu preč a keď prišli povedali mu, že karty našli tam, kde im uviedol. Oznámili mu, že z kreditnej karty vedenej vo VUB vybrali 3 000,- Sk, pretože len k tejto karte našli PIN kód, ktorý bol pri nej. Stále chcel 4 milióny dengov a už ho bil len do chrbta. Keď sa vrátili, prezradil že má 70 000,- Sk na podnikateľskom účte v Tatra banke a otec má doma pod malým sekretárom, v izbe v ktorej spí asi 30 000,- Sk. Keď sa vrátili tak povedali, že všetko našli, teda 30 000,- Sk a tým, že si vlastne vykúpil život. Odviazali ho, obliekli a zviazali putami a nechali ho čakať kým, sa nevrátili. Až potom, keď prišli, ho naložili do auta, prikázali mu ľahnúť si na sedadlo a tak prišli domov. V tom čase už čiapku na hlave nemal, lebo mu na oči počas prevozu pritlačali dajaký šál. Držal mu ho celý čas muž, ktorý ho neskôr strážil doma. Povedali mu, aby otcovi povedal, že mal autonehodu. Doma si ľahol do izby kde spáva, pričom ten druhý muž ostal spať vo fotelke. Rusko- slovensky hovoriaci muž odišiel preč autom. Ako si ľahol spať všimol si, že sú 3 hodiny ráno 21.2.2003. Po prebudení o 07.00 hod. ráno 21.2.2003 pri kúpaní sa mu podarilo otcovi povedať, čo sa mu skutočne stalo, pretože ako sa otec zobudil, poškodený mu pri prvom rannom stretnutí povedal, že mal autohaváriu. V kúpeľni mu stručne popísal, že ho bili a chcú od neho už len dva milióny. Túto sumu znížili potom, ako prišli s 30 000,-Sk. a požadovali teda už len 2 milióny do večera 21.2.2003 vyplatiť a do 10. hodiny doobeda 21.2.2003 im mal vyplatiť 70 000,- Sk z podnikateľského účtu. Otca upozornil, aby nič nerobil, že on niekoho upozornil a asi okolo 13. hodiny u nich zvonili policajti. Vedel od otca, že sa mu dajako podarilo upozorniť políciu a keďže zbadal, že otec vyšiel von, poškodený odišiel na WC, kde sa zamkol. Ten druhý muž bol v tom čase v inej izbe. Skôr, ako prišli policajti volal ten rusko - slovensky hovoriaci muž tomu, kto ho strážil a dal ho teda k telefónu a on chcel tých 70 000,- Sk a 2 milióny do večera. Tvrdil, že si pre peniaze príde o 18. hodine.

Do zápisnice svedok I. T., spísanej na Okresnom úrade justičnej polície PZ v Trnave v dňoch 13.11.2003 uviedol, že pracoval ako čašník v Tácke, na presný deň si nepamätá, ale vie že v čase o 02.30 hod. mal už zatvorené, keď videl, ako pred vchodom súčasne zastali 2 autá a z každého vystúpili dvaja muži a všetci štyria išli k dverám. Zabúchali na dvere, pričom jedného z nich poznal ( ktorému hovoria I. R.) a pustil ich dnu. Dali si kávu a malinovku a R. išiel hrať automaty. Zdržali sa asi do 03.30 hod. Všetci 4 odišli naraz.

Do zápisníc svedok N. C., spísaných na Okresnom úrade justičnej polície PZ v Trnave v dňoch 22.03.2003, 23.04.2003 uviedol, že odsúdenému C. zapožičal motorové vozidlo, ktoré používal v čase spáchania skutku.

Do zápisnice svedok Z. Y., spísanej na Okresnom úrade justičnej polície PZ v Trnave v dňoch 18.03.2003 uviedol, že osobné motorové vozidlo zn. AUDI RČ : BA 835 GN je písané na neho, avšak jeho majiteľom a držiteľom je I. C..

Súd sa následne oboznámil so znaleckým posudkom I. D. C., znalecký posudok č. 124/2005 zo dňa 18.09.2005 jeho prečítaním, z ktorého záverov vyplynulo, že poškodený C. Q. utrpel úraz hlavy - pomliaždenie s krvnou podliatinou oboch čelových oblastí hlavy, pomliaždenie ľavej polovice tváre s odreninou v oblasti nosno-perovej ryhy, pomliaždenie ľavej očnice a ľavej spánkovo-temonno-záhlavnej oblasti tváre. Poškodený nebol v bezvedomí, na okolnosti úrazu si pamätá a nemal známky otrasu mozgu. Poškodený ďalej utrpel pomliaždenie hrudníka v oblasti hrudnej kosti a prednej dolnej hrudnej steny, dvojitú zlomeninu tela prevej ramennej kosti, priečnu zlomeninu bázy horného článku III. prsta ľavej ruky a trieštivú zlomeninu bázy a tela IV. prsta ľavej ruky, pomliaždenie driekovej oblasti tela s ľahkým pomliaždením obličky s prítomnosťou krvi v moči, drobné pomliaždeniny s odreninami oboch ramien a oboch kolien. K mechanizmu vzniku zranení, išlo o aktívny mechanizmus úrazu, úderom tupého plochého predmetu útočníka ako aj pasívnym mechanizmom úrazu a to pádom. Zranenia a o pomliaždenie hlavy, zlomeninu pravého ramena, zlomeninu horných článkov prstov III. a IV. prsta ľavej ruky a pomliaždenie driekovej oblasti tela boli s najväčšou pravdepodobnosťou zavinené inou osobou. Doba liečenia a práceneschopnosti bola najdlhšia pri dvojitej zlomenine ramennej kosti, ktorá pri správnom liečebnom postupe a nekomplikovanej liečbe je cca 6 mesiacov. V prípade poškodeného prišlo

ku komplikácii-stuhnutiu pravého ramena a kontraktúram horných medzičlánkových zhybov III. a IV. prsta ľavej ruky, čo predĺžilo práceneschopnosť a dobu liečenia a čiastočne invalidizovalo poškodeného. U poškodeného išlo o úraz ťažký.

O predmetných zraneniach poškodeného C. Q. svedčia aj lekárske správy, lekárske nálezy ( č.1. 340-345).

Súd sa následne oboznámil so znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, z odboru biológia, súdna chémia, trasológia a pyrotechnika, znalecký posudok č. KEU-1777/BA-EXP-2003 zo dňa 29.05.2003 jeho prečítaním, z ktorého záverov vyplynulo, skúmaním predložených odevných zvrškov odsúdeného C. R. - topánky, bunda, trigovica, tielko, nebola zistená prítomnosť využiteľných biologických stop, na nohaviciach v oblasti stehien bola zistená prítomnosť tekutej krvi poškodeného C. Q.. Z predložených ohorkov bol a zistená prítomnosť tekutej krvi odsúdených R. a I. C.. Na nájdenej vreckovke bola zistená krv pochádzajúca od poškodeného C. Q..

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, vyhodnotením dôkazov tak vcelku, ako aj jednotlivu (§ 2 ods. 6 Tr. por. účinný do 31.12.2005) dospel k jednoznačnému záveru, že skutky v bode 1), 2) rozsudku sa stali tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a tieto spáchali okrem odsúdených I. Č. a C. R. (v pôvodnom konaní sp. zn. 4T/392/2003) aj obžalovaní D. I. a D. W. v bode 1) a 2) rozsudku.

V bode 1 a 2) rozsudku súd pri ustaľovaní viny obžalovaných D. I. a D. W. vychádzal v prvom rade zo samotnej výpovede obžalovaného D. I. na hlavnom pojednávaní, ktorý sa ku spáchaniu skutkov uvedených v bode 1), 2) tohto rozsudku v plnom rozsahu priznal, zároveň toto svoje konanie aj úprimne oľutoval. U obžalovaného D. W. má súd za preukázanú vinu už samotnou výpoveďou obžalovaného D. W., kde v prípravnom konaní uvádzal, že napadlo im, a hovorili o tom, že sa zamotali do nejakej nedobrej veci, že ho rozčúľilo ako to dopadlo všetko, myslí to s poškodeným C. Q., on už cítil, že bude mať problémy, ako aj to, že obžalovaný neodišiel preč z domu, ani nezavolať poškodenému C. Q. lekára preto, lebo mal za tú robotu dostať peniaze, myslel na ne. Zároveň ako ho napadlo, že za povozenie v aute dostať 5000,- Sk nie je normálne, rozmýšľal že to nebude čisté ale potreboval peniaze, ako aj skutočnosť, že obžalovaný videl, že je poškodený C. Q. na tom zle a že potrebuje lekára, aj tak mu nezavolať lekársku pomoc, vedel, že keď tam je, nemôže lekára volať a ani im to umožniť a že ho zavolá keď pôjde preč. Nechcel aby ho tam niekto našiel a uvidel, preto nevolal doktora. Nechcel to nechať tak, keď už sa zaplietol do toho a čakal že bude mať z toho nejaké peniaze. Obžalovaný D. I. uviedol na hlavnom pojednávaní, že D. W. len nevedel aká protiprávna činnosť sa ide páchať, zároveň, že W. celkom slovenčinu neovládal, ale dalo sa s ním dohovoriť. Hovoril sekano. Z toho vyplýva, že obžalovaný D. W. nevedel len o konkrétnom trestnom čine, avšak musel si byť minimálne vedomí, že čo sa práve deje okolo neho, že sa ide páchať trestná činnosť na poškodenom C. Q., sám poškodený vypovedal, že cestou naspäť mu D. W. držal na tvári dáky šál, aby nevidel, ako aj skutočnosť že pri prvej jazde musel mať poškodený na hlave kuklu, rovnako aby nevidel. Rovnako sám obžalovaný vypovedal, že ho k páchaniu týchto skutkov viedla vidina ľahko zarobených peňazí, pre ktoré od páchania predmetných skutkov neustúpil ani pri vedomí toho, v akom stave sa už poškodený C. Q. nachádza, nakoľko keď už sa do toho dostal tak chcel za to peniaze, ktoré mu boli sľúbené. Sám obžalovaný D. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mali za to sľúbené peniaze, ktoré im však nikto nakoniec nedal. Tvrdenia obhajoby, že obžalovaný D. W. bol v dome poškodeného, aby mu už nikto neubližoval, súd vyhodnotil ako plytkú obranu, nakoľko nič tomu nenasvedčuje, sám obžalovaný ani nechcel volať o pomoc poškodenému, dokonca mu v tom aj chcel zabrániť.

Zároveň z výpovede poškodeného C. Q., ktorý v prípravnom konaní svojou výpoveďou obžalovaných usvedčil, keď sa podrobným spôsobom vyjadril ku skutku a to od nastúpenia do motorového vozidla, cez zranenia, ktoré mu boli spôsobené za účelom získania informácií, kde sa nachádzajú bankomatové karty, peniaze, odvezenia poškodeného domov, jeho stráženia až do príchodu polície. Súd nemal dôvod spochybňovať dôveryhodnosť jeho výpovede, táto bola podoprená aj výpoveďou svedka C. Q., ktorý videl zranenia svojho syna, ako aj muža, ktorý ho mal strážiť, listinnými dôkazmi a to lekáskymi správami, úradný záznam KR PZ, OPP, PMJ zo dňa 21.2. 2003.

Obžalovaní D. I. a D. W. v skutku v bode 1) a 2) rozsudku, ako trestno-právne zodpovedné subjekty svojim konaním po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu trestného činu

lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zákona a obžalovaný D. I. trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 ods. 3 Tr. zákona ( účinného do 31.12.2005), pretože dňa 20.2.2003 od 20.00 hod. až do dňa 21.2.2003 do 13.00 hod. spoločným konaním proti inému použili násilie (fyzickú silu) na prekonanie kladeného odporu a to bitie, kopanie, opaľovanie zapaľovačom v priamom úmysle zmocniť sa cudzej veci. Každý zo spolupáchateľov sa na trestnej činnosti určitou mierou podieľa<sup>1</sup>, trestný čin spáchali so zbraňou ( tehla, zapaľovač) a spôsobili poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Potom, čo získali pravé kľúče od domu poškodeného v priamom úmysle neoprávnene obžalovaný D. I. vnikol do jeho domu, zároveň prekonal prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (v tomto prípade použitie pravých kľúčov) a v bode 2) rozsudku trestný čin spáchal najmenej s dvoma osobami prítomnými.

Konanie všetkých obžalovaných v bodoch 1), 2) rozsudku súd posúdil ako priamy úmysel podľa § 4 písm. a) Tr. zákona.

Motívom konania obžalovaných v bode 1), 2) rozsudku bolo získanie finančných prostriedkov aj za cenu spôsobenia následku ich protiprávneho konania a to spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z pripojených listinných dôkazov, z ktorých zistil, že:

- obžalovaný D. I. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený. V priestupkovom registri nemá za sledované obdobie žiaden záznam. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 2 x súdne trestaný. Prvý krát bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Trnava sp. zn. 1T/491/1994 zo dňa 14.11.1994, podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý bol premenený a z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 28.02.2001. Druhý krát bol právoplatne odsúdený Krajským súdom Bratislava sp. zn. 1T/471/1996 zo dňa 02.10.1996, podľa § 234 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, zaradený do II. NVS a z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 28.02.2001, so skúšobnou dobou 5 rokov (2Pp42/2001).

- obžalovaný D. W. v minulosti nebol súdne trestaný ani priestupkovo prejednávaný, neprechádza evidenciou trestne stíhaných osôb.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zákona ( účinného do 31.12.2005), zohľadnil pritom stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaných, osoby obžalovaných, ich doterajší spôsob života, rešpektujúc pritom požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia a dospel k záveru, že vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutkov (15 rokov), to že sa obžalovaný D. I. sa k spáchaniu skutkov uvedených v rozsudku v plnej miere priznal, mal snahu sa ospravedlniť poškodenému, D. W. nebol doposiaľ súdne ani priestupkovo trestaný, dospel k záveru, že svoj výchovný a preventívny účel si splní u obžalovaných D. I. a D. W. nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím ustanovenia § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c) Tr. por. č. 141/1961 Zb. vo výmere 2 (dvoch) rokov a 11 ( jedenásť) mesiacov (keď súd pri trestnej sadzbe u obžalovaného D. I. za použitia § 40 ods. 1, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961, je sadzba 5-16 rokov, u obžalovaného D. W. za použitia § 40 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 je 5-12 rokov), so zaradením obžalovaných do II. ( druhej nápravno-výchovnej skupiny) podľa §39a ods. 3 Tr. por. s prihliadnutím na stupeň a povahu narušenia obžalovaných, má za to, že bude ich náprava a prevýchova v inej skupine lepšie zaručená.

Poškodení C. Q. a C. Q. si v adhéznom konaní riadne neuplatnili nárok na náhradu škody, preto súd o škode nerozhodol, podobne ako už v pôvodnom konaní sp. zn. 4T/392/2003.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 8 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave.